

og som såvel farlige stoffer som produkter kan klassificeres i for fremtiden. Udgangspunktet for farlige stoffers klassificering er bestemmelserne i 1967-direktivet. Fareklasserne er allerede beskrevet og opregnet i den nævnte bekendtgørelse nr. 348 af 16. juni 1977 om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer (ændring af giftlovens lister). Som et eksempel fra bekendtgørelsen kan anføres, at et stof eller produkt betragtes som lokalirriterende, såfremt det uden at være ætsende kan fremkalde en betændelse ved direkte langvarig eller gentagen berøring med huden eller slimhinderne.

I stk. 3 er indsat en hjemmel for ministeren til at ændre antallet af fareklasser og deres betegnelse. En sådan hjemmel er nødvendig af hensyn til senere ændringer i 1967-direktivet, som kan medføre en mere nuanceret betegnelse af farlige stoffer og præparater. Allerede i den foreslåede ændring af dette direktiv (6. ændring) er der beskrevet to andre fareklasser, henholdsvis »meget giftig« og »miljøfarlig«. Da der imidlertid endnu ikke foreligger nogen endelig vedtagelse i EF vedrørende karakterisering af disse to klasser, er disse foreløbig holdt udenfor den almindelige opregning i stk. 2.

Til § 21.

Som nævnt under bemærkningerne til § 19 er det ikke længere hensigten, at et farligt stof skal være optaget på en liste over farlige stoffer, for at lovens regler kan få virkning. Det vil dog være mest hensigtsmæssigt, at ministeren til brug for producent, importør og forhandler udfærdiger en liste over farlige stoffer. På listen skal angives fareklasse og de krav, myndighederne stiller til mærkning af hvert enkelt stof. Efter § 59, nr. 6, straffes den, der undlader at klassificere og mærke et farligt stof i overensstemmelse med kravene i listen.

Ved bekendtgørelse nr. 348 af 16. juni 1977 om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer er som nævnt udsendt en stoffliste, som agtes opretholdt efter lovens ikrafttræden. Af bekendtgørelsen med den tilhørende liste fremgår, at et stof skal forsynes med farebetegnelse og det faresymbol, der ved billedgengivelse benyttes til at beskrive den enkelte fareklasse. Som eksempel kan nævnes afbildning af et dødningehoved for giftighed. Herudover skal stoffet mærkes med risikoangivelser, hvilket betyder, at den fare eller risiko, som er forbundet med anvendelse af stoffet, skal være beskrevet i sproglig form. Eksempelvis er følgende udtryk risikoangivelser (R-sætninger):

»giftig ved berøring med huden« eller »irriterer åndedrætsorganerne«. Der er til den gældende liste knyttet 40 risikoangivelser.

Herudover stilles der krav om mærkning med sikkerhedsforskrifter (S-sætninger), hvorved forstås oplysninger om hvilke sikkerhedsforanstaltninger, en bruger skal iagttage i forbindelse med stoffet. Som eksempler på sikkerhedsforskrifter kan nævnes: »varen skal holdes fugtig«, »træf foranstaltninger mod statisk elektricitet« eller »brug egnet åndedrætsværn«. Der er til den gældende liste knyttet 45 sikkerhedsforskrifter.

Til § 22.

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår den væsentligste grundregel for emballering og mærkning af farlige stoffer eller produkter, som skal sælges. Reglen svarer i sit indhold til reglerne i den gældende giftlovs § 7 og § 10, men forudsættes udbygget gennem udfærdigelse af bekendtgørelser med hjemmel i § 22, stk. 2 og 3. Nyt er det dog, at der i selve lovtæksten stilles krav om, at mærkningen skal være på dansk. Bestemmelserne herom findes i dag i bekendtgørelserne.

Den gældende bekendtgørelse nr. 348 af 16. juni 1977 om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer, hvis hjemmelsgrundlag blandt andet er giftlovens § 13, agtes som omtalt indtil videre opretholdt.

Heri findes udførlige generelle regler om emballering og mærkning, som gælder for *farlige stoffer*. § 5 i bekendtgørelsen fastsætter blandt andet bestemmelser, som ville kunne udstedes med hjemmel i lovforslagets § 22, stk. 2, idet det i § 5 er angivet, at flasker, indeholdende farlige stoffer, som sælges til brug i husholdningen samt til have- og hobbybrug og lignende, ikke må have en sådan udformning, at der kan opstå mulighed for, at det farlige stof forveksles med ufarlige stoffer og præparater. Bekendtgørelsens § 5, stk. 3, fastsætter, at flasker og emballageglas, der er standardiseret som emballage til farlige stoffer, ikke må anvendes til andre formål, hvilket er et eksempel på en bestemmelse, som også ville kunne udstedes med hjemmel i lovforslagets § 22, stk. 2. Efter denne bestemmelse vil der f.eks. også kunne fastsættes en regel om, at emballagen skal være udformet således, at spild undgås.

Ved at lade bestemmelsen i stk. 2 også indeholde udtrykket »stoffer og produkter, som skal kendes efter § 33«, er der ikke givet udtryk for, at disse stoffer og produkter ikke er farlige. Der tilsigtes først og fremmest at opretholde den hjem-